

SPESIALENHETEN FOR POLITISAKER

PÅTALEVEDTAK

SAK NR 12175322 215/19-123

ETTERFORSKING AV POLITIBETJENT A VED ØST POLITIDISTRIKT FOR BRUK AV SKYTEVÅPEN MOT X 22. MARS 2019**Anmeldelsen**

Spesialenheten for politisaker ble fredag 22. mars 2019 kl. 18.36 varslet av Øst politidistrikt om at politiet hadde skutt mot en person som var truffet i brystet samme dag ca. kl. 18.23. Hendelsen skjedde under et oppdrag i [REDACTED] vei på Skjetten. Det ble opplyst at en person kom ut av en leilighet med øks og hund, og at det trolig var avfyrt to skudd.

Spesialenheten besluttet å iverksette etterforskning i medhold av påtaleinstruksen § 34-6 annet ledd, som bestemmer at det skal skje dersom noen blir alvorlig skadet som følge av politiets tjenesteutøvelse. Dette gjelder selv om det ikke er grunn til mistanke om at det har skjedd en straffbar handling.

Spesialenhetens etterforskning

Det ble raskt avklart at det var politibetjent A som hadde avfyrt skuddene. Det ble tatt beslag i hans våpen og ammunisjon. Spesialenheten avhørte politibetjent A som siktet samme kveld/natt. Han har forklart at han er IP3-godkjent. Det innebærer at han har over 100 treningstimer i året der hovedfokus er væpnet tjeneste. Denne opplæringen er vesentlig mer enn det som er vanlig for politiansatte.

Fem andre tjenestepersoner som deltok på oppdraget ble avhørt som vitner på kvelden/natten 22. – 23. mars 2019. Dette er politibetjent B, politibetjent C, politibetjent D, politibetjent E og politioverbetjent F.

Samme helg gjennomførte Spesialenheten vitneavhør av flere beboere i [REDACTED] [REDACTED] vei. Dette er vitne1, vitne2, vitne3

og vitne4. Avhør av vitne5 er innhentet fra Øst politidistrikt. Spesialenheten har også vært i kontakt med en rekke andre beboere i området, men disse hadde ikke vært vitne til hendelsen.

Fornærmede X ble fraktet til Ullevål sykehus. Han ble avhørt der søndag 24. mars 2019 med bistandsadvokat til stede. Spesialenheten har innhentet legejournaler/epikriser om X fra Ullevål sykehus, Akershus universitetssykehus og Østfold sykehus. Det er tatt beslag i et prosjektil som ble operert ut fra ryggen hans på Ullevål sykehus.

Spesialenheten har hatt bistand av Oslo universitetssykehus, seksjon for rettspatologi og klinisk rettsmedisin, til gjennomføring av klinisk rettsmedisinsk undersøkelse av X. Det er utarbeidet rapport av overlegen som utførte undersøkelsen. Kripos bisto også ved gjennomføring av den klinisk rettsmedisinske undersøkelsen.

Etter anmodning fra Spesialenheten rykket kriminalteknikere fra Kripos ut til åstedet 22. mars 2019. Det er utarbeidet åstedsrapport og illustrasjonsmapper derfra. Kripos har undersøkt politibetjent As skytevåpen, tilhørende ammunisjon, og prosjektilet fra Xs rygg. En kniv, en øks, en leatherman og patronhylser som ble funnet på åstedet er også undersøkt. Xs klær er undersøkt med henblikk på å påvise prosjektiltreff.

Spesialenheten har innhentet utskrift av politioperativt register (PO-logg), opptak av telefonsamtaler og sambandstrafikk fra Øst politidistrikt.

Nærmere om sakens faktum

Fredag 22. mars 2019 kl. 18.02 mottok Øst politidistrikt melding fra en person som sa at naboen blødde fra hodet. Ifølge melder opplyste kvinnen som var skadet at hun hadde blitt slått i hodet med øks av mannen sin. Melder sa at de var utenfor [redacted] vei [redacted] på Skjetten. Det ble besluttet bevæpning og to patruljer ble sendt til adressen. Dette var patrulje U05R med innsatsleder/politioverbetjent F og politibetjent D, og hundepatrulje VR30 med politibetjent C og politibetjent E.

Politioverbetjent F har forklart at han også ønsket bistand av patrulje ER30 med politibetjent A og politibetjent B. De var en IP3-patrulje og spesielt trent for slike oppdrag.

Politibetjent A og politibetjent B har forklart at de var på vei til politistasjonen med en person som skulle innsettes i arrest, da de fikk beskjed fra operasjonssentralen om å rykke ut på oppdraget. Før de kjørte fra stasjonen bevæpnet de seg med pistol. De kjørte utrykning til åstedet og var der etter få minutter. På vei til stedet informerte politioverbetjent F om at prioritet 1 var å sikre fornærmede og ordne førstehjelp til henne. Prioritet 2 var å få kontroll på mistenkte.

Byggene ligger i sterkt skrånende terreng og hovedinngangen er i øverste etasje som er på østsiden. Det er til sammen seks leiligheter i hvert bygg, det vil si to leiligheter i hver etasje. Trappeløpet mellom byggene går også ned til bakkenivå på vestsiden og har en ytterdør der. Den leder ut til en tilliggende gangvei, og det var her skuddene ble løsnet. Videre vestover er det ikke bygninger i umiddelbar nærhet.

Patrulje VR30 med politibetjentene C og E ankom stedet først og var der ca. kl. 18.12. De var bevæpnet med pistol, og hadde batong og pepperspray i utstyrsbeltet. Politibetjent C tok med seg en sanitetssekk og politibetjent E tok med seg et skjold. De møtte den skadde kvinnen sammen med to personer utenfor fellesinngangen til bygningene. Politibetjent E har forklart at dette var melder på oppdraget og en nabo ved navn "vitne5". Spesialenheten legger til grunn at dette var vitne5. Kvinnen blødde mye i hodet/ansiktet og hadde mye blod på kroppen. Politibetjent C har forklart at han oppfattet henne som hardt skadet selv om hun sto oppreist. Han snakket med kvinnen mens E sikret dem siden de ikke visste hvor gjerningspersonen var. Videre meldte de at ambulansen kunne kjøre frem.

Ca. kl. 18.13 kom patrulje U05 med politioverbetjent F og politibetjent D til stedet. F har forklart at de forsøkte å få informasjon fra kvinnen om hvem som hadde påført henne skaden, men at det var "litt diffust". F kunne ikke si hvilke navn de fikk, men han husket at blant annet "X" ble nevnt. Ifølge politibetjent C opplyste kvinnen at gjerningsmannen hadde med seg en hund. Politibetjent D har forklart at kvinnen ikke visste eksakt hvor gjerningspersonen var, men hun pekte mot en dør og sa han var nedunder. Ifølge C opplyste kvinnen at de skulle gå ned en etasje og til høyre. Videre opplyste hun at låsesylindren til døren lå i gangen. F ble igjen for å passe på kvinnen mens de andre begynte å søke etter gjerningsmannen. C hentet tjenestehunden sin. Samtidig rykket ambulansen noe nærmere for å ta hånd om kvinnen.

Politibetjentene D med plastskjold og C med tjenestehund gikk først inn. De gikk ned i mellometasjen og oppdaget låsesylindren i gangen og så at det var blodsøl der. Samtidig med dette tok politibetjent E med seg tjenestehund rundt og ned på baksiden av bygningene.

Ca. kl. 18.18 kom patrulje ER30 med politibetjentene A og B til stedet. Politibetjent A har forklart at han så kvinnen med masse blod i ansiktet og skjønnte at hun var hardt skadet. Etter ordre fra politioverbetjent F om å ta med seg nødvendig utstyr og søke etter gjerningspersonen, bevæpnet de seg med pistol, batong og pepperspray. A hadde også et ballistisk skjold. Videre tok de på seg lettveste og "tung-hjelm" med visir. Politibetjent C meldte på samband at de skulle komme inn i bygget. A og B gikk inn og ned til de andre tjenestepersonene. A har forklart at "X" var nevnt og tenkte da på at det kunne være X. Samtidig visste han at X bodde et annet sted.

Politibetjentene D og C undersøkte leiligheten innerst i korridoren men gjerningspersonen var ikke der. Deretter sjekket de og politibetjent A en annen leilighet i samme etasje uten resultat. Mens de gjorde det stod politibetjent C igjen på trappereposet.

Politibetjent C observerte da en person nederst i trappen og gjenkjente ham som X. X hadde med seg en hund i bånd og C ropte at de var fra politiet og "Kom hit!". X etterkom ikke dette og gikk ut av ytterdøren. De andre tjenestepersonene hørte C rope og skjønnte at det skjedde noe utenfor. De fulgte etter og C rakk ikke annet enn å melde "X" på sambandet. Like etter meldte politibetjent E på sambandet at gjerningsmannen hadde kommet ut og hadde kniv og hund.

X har forklart at han gikk ut av leiligheten og hadde med seg hunden sin i bånd. Som følge av det som hadde skjedd tenkte han at politiet kom til å pågripe ham. Derfor ville han levere hunden sin til en han stoler på. X ønsket ikke at politiet skulle ta hunden hans for da kom de nok til å avlive den. I trappen var det en fra politiet som sa "Stopp!". Han fortsatte likevel videre ut av blokka og politiet kom etter ham. På utsiden ble han deretter "sperra inne" av tjenestepersoner foran og bak ham. Han stoppet opp og sto stille. Han holdt kniven i hånda og politiet ropte at han skulle kaste denne fra seg. X mente at det kom seks eller syv tjenestepersoner som stod rundt ham. De hadde skjold, hjelmer og skytevåpen. En av tjenestepersonene hadde hund. X har forklart at det ble litt "drittstenging" mellom ham og politiet, før han kastet fra seg kniven. Han husket ikke konkret hva han eller politiet sa.

Deretter satte han seg ned på huk og holdt rundt hunden sin. Ifølge X truet en av tjenestepersonene med å skyte hunden og da ble han "forbanna". Han sa de ikke skulle skyte hunden for den hadde ikke gjort noe galt. Så tok han frem en øks han hadde "på brystet", og det gjorde han grunnet trusselen om å skyte hunden. Da han reiste seg opp ble han bedt om å kaste fra seg øksa. Han gikk to skritt fremover, løftet opp hendene og snudde seg. Da ble han skutt i ryggen. X anslo at politiet var ca. 10 meter unna da de skjøt ham og at det var to skudd. Først trodde han at han ble truffet to ganger fordi "det kjentes sånn ut". X visste ikke hvor det andre skuddet gikk. Han var sikker på at han ikke snudde seg rundt etter at det første skuddet bommet. Han stod oppreist en kort stund etter at han ble skutt. Han husket ikke om han fortsatt holdt i øksa i hånda eller om han kastet den fra seg. Deretter kom politiet bort til ham. De ransaket ham og påsatte håndjern. Han gjorde ikke motstand. Han var truffet i en nerve og hadde vondt i begge bena.

De involverte tjenestepersonene har forklart følgende om hendelsen:

Politibetjent E opplyste i avhør at han ganske raskt forsto at X var gjerningsmannen og ropte "Bevæpnet politi, stå i ro!". E så at han hadde en gjenstand i høyre hånd som han viftet med og mente det var en follekniv. X tok ut kniven ganske fort, slik at han selv måtte rygge bakover for å skape avstand. X kom mot ham, og E trakk pistolen og siktet på X. Samtidig sa han "Stå i ro ellers risikerer du å bli skutt". Det var "fleksiline" på Xs hund og han lot den gå videre fremover. E ville forhindre at Xs hund oppsøkte tjenestehunden hans "for da ville den bli utspilt". Han siktet på hunden til X og sa "Stopp hunden din eller så skyter jeg den!". X stanset og holdt igjen hunden sin. E så at han ble tydelig sint. Samtidig kom de øvrige tjenestepersonene ut av bygget og anropte X. Dette var politibetjentene D, A, B og C med tjenestehund. X ble så "låst" mellom dem og de hadde "god" avstand til ham både foran og bak. Videre var det en tjenestehund på hver side av ham.

Politibetjent A har forklart at han ikke visste hva slags hund X hadde, men han hadde tidligere hatt mange "mannevonde" og farlige hunder. Politiet hadde tidligere avlivet Xs hunder fordi disse hadde gått til angrep på mennesker. Politibetjent A har forklart at han kjente til X fra tidligere og at han har en historikk [REDACTED]

Ifølge A [REDACTED]. Han viste til at X tidligere har jaget politiet med armbrøst og truet politiet med kniv og pistol. Videre opplyste han at X alltid har kniver og andre våpen tilgjengelig. Han mente at X var en farlig man som utviste et sterkt hat mot politiet. [REDACTED]. Ifølge A hadde X tidligere gitt uttrykk for et ønske om å skade politiet, men også å fremprovosere og bli skutt av politiet. Politibetjent A hadde selv vært på oppdrag der X hadde truet politiet. Han var usikker på om X tidligere hadde skadet noen i politiet.

Politibetjent D har forklart at X var "høyt oppe". Han var sint på politiet og ville ikke gjøre som politiet ba ham om. X sa at de var pyser som gjemte seg med skjold, våpen og hunder. Videre ga han uttrykk for at han ikke var redd for dem. Ifølge A var det mye roping fra begge sider og slik sett var det "kaotisk".

Politibetjent B har forklart at de hadde god tid, og en av tjenestepersonene sa "Vi står - vi skal ikke rushe på han nå". B anslo at de hadde X på noe under 10 meters avstand.

Med unntak av politibetjent D har samtlige tjenestepersoner forklart at X holdt en kniv i den ene hånda da de kom ut av bygget. D opplyste at han var sistemann ut av trappeløpet og antok at X kunne ha kastet fra seg kniven. Politibetjent A har forklart at han ikke husket nøyaktig hvordan kniven så ut, men mente den hadde et buet blad. Det ble ropt til X at han måtte kaste fra seg det han hadde i hendene. Videre at han måtte vise hendene og legge seg på bakken. Det ble også varslet bruk av maktmidler dersom han ikke gjorde som han ble bedt om. X ble gjentatte ganger bedt om å ta det med ro og legge fra seg kniven. Etter hvert ba de ham også om å slippe hunden. X ropte tilbake, men det var vanskelig å oppfatte hva som ble sagt fordi hundene bjeffet. A mente at han kalte dem feiginger, at de ikke turte å komme og ta ham, og at han kunne ta dem. Flere av tjenestepersonene har forklart at de oppfattet hunden til X som veldig aggressiv og at det kompliserte oppdraget.

Politibetjent A har forklart at politibetjent E hadde pistolen sin rettet mot X. A trakk også pistolen sin. X sto midt mellom ham selv og E. A trakk seg litt bort slik at de ikke kunne treffe hverandre. A opplyste at han da fikk en jordvoll i skuddlinjen sin.

Politibetjent D har forklart at han hadde A og C på hver sin side. Han så at A tok frem pistolen, så han tok selv fram peppersprayen. Både han selv og A hadde skjold. Flere av tjenestepersonene har forklart at X var aggressiv og oppfarende, og mente han var ruset på amfetamin eller lignende.

Politibetjent B så at A trakk pistolen og at det var naturlig der han stod. Han tok også frem pistolen sin, men hylstret den raskt da det ikke var behov for flere skytevåpen. Han tok i stedet frem peppersprayen og opplyste de andre om det. Han viste til at det var for lang avstand til at peppersprayen ville virke slik de da stod i forhold til hverandre.

Også de andre tjenestepersonene har forklart at de vurderte flere ulike måter å foreta pågripelsen på, blant annet bruk av pepperspray. De mente imidlertid at bruk av pepperspray ikke var egnet også fordi X hadde hund. De ville ikke risikere at hunden kom i kamp med tjenestehundene. Av samme grunn kunne de heller ikke bruke tjenestehundene sine på X. Politibetjent A har forklart at pepperspray ofte har dårlig effekt på rusede personer. Dessuten bruker peppersprayen noe tid på å virke, slik at det er fullt mulig å gå til angrep selv om man har blitt sprayet. Politibetjent A viste videre til at de er opplært til ikke å løpe ned personer med bruk av skjold. Farepotensialet ved dette er for stort da det er mulig å slå eller stikke rundt skjoldet.

Politibetjent A vurderte om han skulle skyte et varselskudd mot vollen bak X. Siden X ikke gjorde utfall med kniven var det ikke riktig å skyte varselskudd. Så kastet X fra seg kniven i en snøfonn bak seg og satte seg på huk. A hylstret da pistolen fordi han trodde at X ønsket å overgi seg. Imidlertid var de utrygge på hunden hans. De fortsatte derfor dialogen for å få kontroll på hunden. Så ble X sint fordi de ikke gjorde noe. Han ropte at de var feige, at de sto og gjemte seg bak skjoldet med våpen, at de ikke klarte å ta ham og lignende.

Tjenestepersonene har forklart at X så tok hendene innenfor jakken og "romsterte". X fikk beskjed om å slutte med dette og å vise hendene. Plutselig reiste han seg opp igjen og tok fram en øks. Ifølge A ble X stående et lite øyeblikk med øksa hevet mot dem. Tjenestepersonene ropte "Slipp øksa!". I stedet kom X mot dem med øksa og han kunne raskt nå frem til dem.

Politibetjent E har forklart at X gjentatte ganger ble advart om at han kunne bli skutt. Plutselig tok han øksa opp i hodehøyde og satte fart mot de fire andre tjenestepersonene for å skade dem. Så ble det skutt og han tror at X sa "Au!". X fortsatte likevel fremover og det ble avfyrt et skudd til. X gikk da rett i bakken og han var da ganske tett på de andre tjenestepersonene. Han mente det var ca. 3-4 meter dem imellom, men at det var vanskelig å beregne. Han oppfattet ikke hvem av tjenestepersonene som skjøt.

Politibetjent B har forklart at han vurderte å bruke pepperspray. Han var redd for at øksa ville bli kastet mot dem og stilte seg bak A som hadde skjold. X gjorde så "et utfall" og kom mot dem. A skjøt da to ganger. B antok at X var ca. fem meter fra A da det første skuddet ble avfyrt. B trodde ikke at det første skuddet traff. Etter skuddene ropte X "Faen!" eller lignende og var like aggressiv som før.

Politibetjent C vurderte om han skulle sende tjenestehunden sin i angrep, men anså den som uegnet fordi X også hadde hund. C tok ikke frem pistolen sin. Han sa at de måtte holde avstand til X og etter hvert forsøke bruk av pepperspray hvis avstanden ble mindre. X tok så fram øksa og kom plutselig mot dem. Da ble det skutt to ganger til venstre for ham. X skrek "Au!" og falt umiddelbart i bakken etter det andre skuddet.

Politibetjent D har forklart at han forsøkte å "pepre" X idet han kom mot dem med øksa. Så ble det skutt to ganger. Han mente at avstanden mellom X og tjenestepersonene var ca. åtte meter før X begynte å bevege seg mot dem. Da han ble skutt var han ca. fem meter unna, men han kom enda litt nærmere.

Politioverbetjent F har forklart at han hørte meldingen om at X hadde kommet ut med kniv og hund. Kvinnen var da i ambulansen, så han løp for å bistå E. Han visste at de øvrige tjenestepersonene var inne i bygget og trodde at E var alene. Da han kom til stedet, så han X stå mellom de andre tjenestepersonene, og at X hadde øks og hund. X var sint og hunden hans bjeffet. Han så X heve øksa og gå mot tjenestepersonene på motsatt side. Det var ca. 7 meter mellom dem. F hørte at det ble ropt, men hørte ikke hva som ble sagt. Han trakk seg deretter litt tilbake for ikke å stå i en mulig skuddlinje. Han var i ferd med å spørre operasjonssentralen om det var noen patruljer i nærheten med elektrosjokkvåpen, men det rakk han ikke før det ble skutt.

Politibetjent A har forklart at X kom mot dem med bestemt og hurtig gange. Han opplyste at øksen hadde rett blad og rette sider, og at den var ca. 30 cm lang. A mente han ikke hadde noe annet valg eller andre muligheter enn å skyte. De var fire tjenestepersoner med begrenset mulighet til å forflytte seg. Han lot X ta to-tre skritt mot dem før han siktet midt på kroppen hans og skjøt. A mente han ikke rakk å anrope X og de andre tjenestepersoner hadde allerede advart ham. A så ikke om eller i tilfelle hvor det første skuddet traff. Men han skjønte at det var uten effekt og at det ikke stanset Xs angrep. A forklarte at han ikke har noe praktisk erfaring med skuddreaksjoner på mennesker og visste derfor ikke om første skuddet var bom eller treff. Når første skuddet er uten effekt er de opplært til å skyte på nytt. Han viste til at X fortsatte angrepet ved å komme målbevisst mot dem med øksa oppe. A mente det gikk ca. ett sekund mellom skuddene. Han skjøt to skudd med litt tid imellom og ikke et dobbeltskudd. Det var heller ikke tid til å si noe mellom skuddene. A mente angrepet var rettet mot dem alle, men at X kom rett mot ham.

A var usikker på avstanden til X i det han skjøt første skuddet. Han mente at X var "ubehagelig nær" og skjøt fordi han var nødt til det. Ifølge A er syv til ti meter eller mindre regnet som "dødelig avstand" i forhold til personer med stikkvåpen. Idet X satte fart, ble avstanden raskt redusert. A anslo derfor at avstanden til X var 5-7 meter i det han skjøt første skuddet. Han mente at avstanden var ca. fem meter i det han skjøt gang nummer to. Han siktet fortsatt rett på overkroppen, men så ikke hvor han traff. X falt om ganske umiddelbart etter det andre skuddet.

A mente at X ville ha angrepet dem med øksa dersom han ikke hadde blitt skutt. Det var stor sannsynlighet for at de hadde blitt alvorlig skadet. X hadde allerede hugget en kvinne i hodet og han var åpenbart kapabel til å gjøre det igjen.

A vurderte å skyte mot mindre farlige steder på kroppen, men tok ikke sjansen på å bomme idet X kom mot dem. Xs bein var i bevegelse og utgjør et mindre mål, slik at det var sannsynlig at han kom til å bomme. Det er også vanskelig å treffe med pistol idet selv små bevegelser gjør store utslag. A opplyste at han hadde sikker bakgrunn da det var en bakke/skråning uten bebyggelse bak X. Tjenesteammunisjonen politiet bruker er 9 mm Short Stop.

Politioverbetjent F meldte kl. 18.23 til operasjonssentralen at en mann var skutt og at det var behov for ambulanse. Tjenestepersonene har forklart at X fortsatt holdt i øksa og hunden da han ble skutt og falt om. Hunden var i bånd, men var aggressiv.

X fikk gjentatte pålegg om å slippe øksa. B gjorde også bruk av pepperspray men det var nok for stor avstand til at den hadde effekt. De visste ikke hvor alvorlig X var skadet og om han ville kaste øksen på dem. Etter noen sekunder kastet X øksa på bakken like foran seg. Deretter fikk X beskjed om å roe ned hunden. D tok kontroll på hunden og bandt den i et gjerde like ved.

Det var A og B som først gikk bort til X og tok kontroll på hendene hans. De foretok en rask sikkerhetsvisitasjon og så begynte de med førstehjelp. De fant et skuddsår i nedre korsrygg, og antok at det var utgangssåret. Da de ikke fant noe inngangssår, skjønnte de at såret i ryggen måtte være inngangssåret. De la kompresjon på såret og A holdt trykket på såret inntil X ble lagt på båren og andre overtok førstehjelpen. Politioverbetjent F meldte kl. 18.28 at mannen var skutt i brystet og at kulen kunne ha gått gjennom. Videre meldte han at det var skutt to ganger, men at det nok kun var ett treff i brystet med utgangssår i ryggen

X var bevisst og politibetjent D forsøkte å spørre om hvor han hadde vondt. X var fortsatt sint og sa at han ikke ville ha noe med politiet å gjøre. X sa også at det ikke spilte noen rolle om han døde. Idet D lette etter skader på X sa han "Pass på pistolen din eller så tar jeg den fra deg. Dere må skyte meg en gang til" eller lignende. Etter hvert kom helsepersonell til stedet og overtok førstehjelpen. De fant også det ene såret i området hofte/korsrygg. Kl. 18.36 ble X kjørt til Ullevål sykehus.

Ingen av tjenestepersonene så hvor skuddene traff, men samtlige mente bestemt at X ble skutt forfra. Dette fordi han kom mot flere av dem i angrep og hadde forsiden av kroppen vendt mot dem idet begge skuddene falt. Politibetjent A opplyste at han var helt sikker på at han ikke skjøt X bakfra. X var på vei mot dem men kunne ha gjort "et kast eller en vridning" i første skuddet. X fortsatte så angrepet mot dem med øksen. A opplyste at da de klippet opp jakkeermet til X så de noe som liknet på et hull i jakka, trolig på det venstre ermet. Det var den hånden X hadde holdt hundebåndet med.

De andre tjenestepersonene ble i avhør hos Spesialenheten gjort kjent med at inngangssåret var i nedre venstre side på ryggen. Politibetjent C har forklart at X, omtrent samtidig som han sa "Au!", vred kroppen over mot sin venstre side. C kunne ikke si om det var etter det første eller andre skuddet. Politibetjent B antok at X kanskje skvatt da det første skuddet ble avfyrt og at han derfor kunne ha snudd seg. Han mente det ville være en naturlig forklaring på at det andre skuddet traff ham lavt på ryggen. Politibetjent D tenkte at X kunne ha tatt en rask rotasjon etter det første skuddet.

Samtlige tjenestepersoner har forklart at de var av den klare oppfatning at det var hjemmel for å løsne skudd. X foretok et akutt angrep mot flere tjenestepersoner og det var fare for at han ville skade en eller flere av dem. Skuddene forhindret X i dette. Alternativet deres ville vært å "løpe for livet" men det ville være farlig å vende ryggen til X. Han kunne også være til fare for andre personer og derfor måtte de pågripe ham. Mildere maktmidler var ikke egnet i situasjonen.

Sivile vitner

Vitne1 er bosatt i området og var ute for å ta en sigarett etter middagen. Hun sto ca. 100 meter unna og observerte hendelsen på gangstien utenfor leilighetskomplekset. Ifølge henne var det mye bjeffing og roping. Blant annet hørte hun noen rope "Ro ned hunden din, ro ned hunden din!", men visste ikke om det var politiet eller mannen som ropte. Hun så at flere tjenestepersoner stod samlet og at en av dem hadde armen utstrakt foran seg. Hun lurte derfor på om han hadde våpen. På grunn av noen trær så hun så vidt mannen politiet ønsket å pågripe, men hun så ikke hunden hans. Hun så ikke om mannen hadde våpen og så heller ikke om det stod noen tjenestepersoner bak mannen. Tjenestepersonene beveget seg forsiktig mot mannen og hørte at de ropte "Legg ned våpenet ditt!" flere ganger. Mannen fortsatte å rope og skrike på en krakilsk måte. "Vitne kan ikke si om mannen angrep politiet eller gikk mot dem". Vitne1 mente det var mellom fem og syv meter mellom tjenestepersonene og mannen. Så smalt det to skudd og mannen falt i bakken. Vitne1 så mannen "veldig godt akkurat da han ble skutt". "Det kan hende at han gikk mot politiet i og med at han ble mer synlig for vitne."

Vitne2 hørte bråk og kikket ut av verandadøren sin. Han så da tre eller fire tjenestepersoner med hjelmer og skjold like utenfor. De var bare fem til åtte meter bortenfor. Ti eller femten meter fra dem sto en person som holdt en øks og en hund. Politiet kommanderte mannen til å kaste fra seg øksa. Dette ble gjentatt flere ganger ganske høyt. Mannen ble også bedt om å legge seg ned. Vitne2 fikk ikke med seg alt som ble sagt fordi hundene gjødde. Mannen var overhodet ikke interessert i å høre på politiet og han "slenget dritt" til tjenestepersonene. Deretter begynte han å heve øksa, "ikke over hue men ut i fra kroppen i sånn, klart til angrep liksom, sånn halvveis ut fra kroppen. Og så begynte'n og da å sku ta fart mot dem og begynte å gå mot dem". Mannen holdt øksa i høyre hånd ut fra kroppen med neven i skulderhøyde. Før dette hørte Vitne2 politiet si at de ville skyte hvis mannen ikke kastet fra seg øksa og hørte på dem. Mannen fortsatte likevel å komme nærmere med hevet øks. Mannen gikk litt vakkende, men Vitne2 var ikke i tvil om at mannen ville gå til angrep. Etter at mannen hadde beveget seg et par meter med øksa "klar til hogg", falt det et skudd. Mannen reagerte ikke noe særlig på dette, idet han fortsatte fremover. Så gikk det noen tiendeler til før det falt ett skudd til. Vitne2 hørte at mannen da begynte å jamre seg og så at han falt over på siden. Mannen holdt fortsatt fast i øksa og hundebåndet. Han fikk beskjed om å kaste fra seg øksa, og etter noen sekunder slang han den fra seg. Den skled mot politiet og stoppet et par meter fra dem. Politiet gikk da bort til ham og ropte på lege. Vitne2 mente at hele hendelsen skjedde veldig raskt. Mannen måtte ha forstått hva politiet sa og Vitne2 viste til at politiet måtte handle "som et forsvar" i situasjonen.

Vitne2 antok at politiet ikke visste hvor de hadde truffet fordi de begynte å dra opp klærne hans. Så sa en av dem at han var skutt i ryggen. Vitne2 tenkte at mannen hadde vært forovervendt og at kula måtte ha gått fra magen til ryggen. Han mente at mannen gikk rett mot politiet, og kunne ikke forstå hvordan han kunne ha blitt truffet i ryggen. Vitne2 lurte på om det var noen andre som hadde stått bak mannen som skjøt, men viste til at han selv stod nærme og var av den oppfatning at skuddene kom fra tjenestepersonene rett foran mannen. Vitne2 hadde hele tiden fokuset sitt på mannen og var sikker på at han ikke beveget kroppen idet skuddet falt. Han mente at mannen først vred seg etter det andre skuddet.

Vitne4 sto i verandavinduet og hørte politiet rope "Legg fra deg kniven" til mannen flere ganger. Ifølge henne var avstanden mellom henne og politiet ca. 3-4 meter. Deretter så hun at mannen hadde en øks og hørte at politiet ba ham legge den fra seg. Mannen stod vendt mot politiet mens han holdt øksa opp i luften. Han gjorde ikke som han fikk beskjed om. Hun trakk seg litt tilbake fordi det var ubehagelig. Så hørte hun to smell og gikk tilbake til vinduet. Da så hun mannen ligge på bakken og hørte at politiet ba ham om å ligge i ro.

Vitne5 ble avhørt av Øst politidistrikt i anledning voldshendelsen mot kvinnen tidligere samme dag. Han hadde observert hendelsen fra vinduet sitt i tredje etasje. Vitne5 så at mannen var aggressiv. Han hadde en hund i bånd og en svart knivlignende gjenstand i hånden. Det var flere politifolk som sto med skjold i front. Politiet ropte til mannen og de prøvde å roe ham ned. Mannen satte seg ned tre til fire ganger, men reiste seg igjen med en gang. På et tidspunkt løp mannen med kniven i sin høyre hånd hevet over hodet mot politiet. Mannen var da meget aggressiv og voldelig. Politiet skjøt da mannen.

Fornærmede X

X har i avhør forklart at han "var nesten klar for å dø den dagen". Og når han så ble skutt, håpet han å dø. Dette hadde sammenheng med det som hadde skjedd tidligere på dagen. Han angret på dette, men ønsket ikke å forklare seg nærmere om bakgrunnen. X visste ikke om han tok fram øksa fordi han ønsket å dø. [REDACTED], men syntes det var vanskelig å si om/hvordan det hadde innvirket på handlingene hans. Han skjønnte at tjenestepersonene kunne ha oppfattet ham som aggressiv. X opplyste at han ikke har noe godt forhold til politiet og at han hater dem. Han gikk mot dem med øksa fremme for å se hvordan de reagerte. Han mente de ble "livredde". X var likevel klar for å overgi seg, så han tok hendene opp i luften og snudde seg en runde. Han mente at politiet da hadde god kontroll og at det var unødvendig å skyte ham. Det var også god avstand dem imellom. Han kunne skjønnt at de skjøt hvis avstanden hadde vært mindre. Da kunne de ha forklart at det var fare for eget liv.

Legejournaler/epikriser

Av inntakjournal og operasjonsbeskrivelse fra Ullevål sykehus fremgår at X hadde skuddskade i rygg med innskuddssted i venstre flanke ca. 10 cm lateralt for midtlinjen. Diagnose ble oppgitt å være "skuddskade mot nerver i lumbalcolumna". CT viste et fragment i kroppen og det ble besluttet å fjerne dette operativt.

Ved undersøkelse 23. mars 2019 hadde X noe redusert kraft generelt i høyre ben, i tillegg til noe redusert følelse rundt hele høyre fot og noe svakere dorsalrefleks i ankelleddet. X ble 26. mars 2019 overført til Akershus sykehus for smertelindring og mobilisering av skaden. Den 29. mars 2019 ble X skrevet ut. Politiet plasserte ham i varetektsfengsel. Den 2. april 2019 ble X innlagt på Ullevål sykehus da det kunne være infeksjon i såret. Han ble skrevet ut fra sykehuset 6. april 2019.

Klinisk rettsmedisinsk undersøkelse

Undersøkelsen ble foretatt 26. mars 2019 ved Oslo universitetssykehus, avdeling for rettsmedisinske fag ved overlege G. Mandatet var å belyse hvorvidt

X ble truffet av begge skuddene, herunder inngangs- og utgangssår. Videre besto mandatet i å belyse skuddvinkler, og særlig om skuddene var forfra eller bakfra. Av rapport om klinisk rettsmedisinsk undersøkelse fremgår blant annet at:

"Det sees innskuddsåpning 10 cm til venstre for ryggens midtlinje, 8 cm ovenfor hoftekammen. Skuddretningen er fra venstre mot høyre, ca 45 grader fremover. Dybden fra hudoverflaten til prosjektilet er ca 14 cm. Prosjektilet befinner seg i 3. lendevirvel."

Av vurderingen følger at:

"I pasientjournalen er det beskrevet et inngangssår og funn av et prosjektil i kroppen, noe som er forenlig med at X ble truffet av ett skudd. Inngangssåret fantes i venstre flanke, 10 cm fra ryggens midtlinje og i nivå med 2. lendevirvel. Prosjektilet ble gjenfunnet ved 3. lendevirvel.

Skuddretningen vurderes å være fra venstre mot høyre, 45 grader fremover. Retningen er angitt ut i fra X stående i anatomisk nøytral posisjon. Lenderyggen/venstre flanke har således trolig vært rettet mot skytteren da prosjektilet traff kroppen.

Overkroppen (brystvirvlene) kan roteres vanligvis opptil 45 grader hver vei, nakken opptil 60 – 80 grader og lendevirvlene ubetydelig (1-2 grader). Det kan derfor på bakgrunn av undersøkelsen ikke avgjøres hvorvidt overkroppen/hodet har rotert og på den måten rettet mot skytteren da skuddet ble avfyrt, eventuelt om overkroppen og hodet (ansiktet) var vendt fra skytteren."

Tekniske undersøkelser

Kripos gjennomførte undersøkelser på åstedet 22. mars 2019. Det fremgår av rapport utarbeidet 23. august 2019 at det ble funnet blant annet en kniv, en øks, en Leatherman og to patronhylser. Kniven var merket "POLICE" og "SEKI-CITY JAPAN". Total lengde, utfelt er på ca. 23,5 cm, hvorav knivbladet er på ca. 10,5 cm. Øksa var merket "CK CAVRA, SANJIA COMPANY MAKING, FIELD TOOL OG LIFE LIBERTY". Den har en total lengde på ca. 22,5 cm, hvorav skaftet er ca. 11,5 cm. Eggen er ca. 10,5 cm lang.

Kripos hadde følgende sammendrag og vurderinger etter åstedsundersøkelsen:

"Det er foretatt minst to patronavfyringer på gangveien nedenfor [redacted] [redacted] vei [redacted]. Dette begrunnes med at det er sikret to forbrukte patronhylser på stedet. Det tas forbehold om at det kan være flere patronhylser som ikke er funnet.

Det er ved våre undersøkelser påvist en mulig innskuddsåpning i fornærmedes jakke, genser og t-skjorte. Skadene er baktill, til venstre for midten og på den nedre delen. De korresponderer godt både i form og plassering og er forenlig med at fornærmede er truffet av et prosjektil på venstre side i ryggen nedenfor ribbeina.

De foretatte undersøkelsene gir ikke grunnlag for å si noe sikkert om skyteavstanden. Avstanden mellom patronhylsene og bloddammen, ca. 1-4,5 meter indikerer likevel at avstanden har vært kort."

Av rapport om kriminalteknisk undersøkelse av 9. mai 2019 fra Kripos følger at det ikke ble funnet funksjonsfeil ved våpenet. Det ble konkludert med at to patronhylser funnet på stedet "etter all sannsynlighet" stammet fra politibetjent As tjenestevåpen av merke Heckler & Kock. Videre ble konkludert med at prosjektilet funnet i Xs kropp, "kan være" skutt fra As tjenestevåpen. Denne konklusjonen benyttes når det finnes overensstemmelser, men liten grad av spor/detaljrikdom, som kan danne grunnlag for å trekke en sikrere konklusjon.

Kripos fant et fingeravtrykk på kniven funnet på åstedet. Det fremgår av rapport om kriminalteknisk undersøkelse av 17. juni 2019 at dette tilhørte X.

Spesialenheten anmodet Kripos om å undersøke Xs klær for å anslå avstanden til skytter. I rapport om kriminalteknisk undersøkelse av 5. juli 2019 fremkom at det ikke var påvist "avsetninger av bly rundt inngangsåpningen" på jakke. Det kunne dermed ikke trekkes noen konklusjon om skyteavstanden.

Spesialenhetens vurdering

Spesialenheten for politisaker skal etterforske og påtaleavgjøre saker der det er spørsmål om ansatte i politiet eller påtalemyndigheten har begått straffbare handlinger i tjenesten, jf. påtaleinstruksen § 34-1. Etterforskning iverksettes uavhengig av mistanke om straffbar handling om noen blir alvorlig skadet eller dør som følge av politiets tjenesteutøvelse, jf. påtaleinstruksen § 34-6 annet ledd.

Nærmere vilkår for bruk av skytevåpen er angitt i våpeninstruksen § 4-3. Av første ledd følger at skytevåpen bare kan brukes når det er "absolutt nødvendig og lempeligere midler forgjeves har vært forsøkt eller åpenbart ikke vil føre frem". I første ledd bokstav a) heter det at skytevåpen bare kan brukes i situasjoner hvor "tjenestepersonen selv eller andre trues med eller utsettes for en grov voldshandling eller annen grov integritetskrenkelse, og bruk av skytevåpen fremstår som nødvendig for å hindre tap av menneskeliv eller alvorlig personskade".

Fremgangsmåten ved bruk av skytevåpen reguleres i våpeninstruksen § 4-2. I første ledd fremkommer at politiet før eventuell bruk og når omstendighetene tillater det; skal tilkjenne seg, at de skal oppfordre gjerningspersonen til å følge gitte pålegg, og at det skal advares om at skytevåpen kan bli brukt. I annet ledd fremkommer at hvis skytevåpenet skal brukes - og det er tid og taktisk forsvarlig, så skal det først avfyres varselskudd.

I instruks om bruk av enkelte typer maktmidler i politiet fremkommer at pepperspray kan brukes hvis vilkårene i politiloven § 6 er til stede, og "i faresituasjoner eller når en tjenestehandling ellers ikke kan gjennomføres uten at tjenesteperson eller andre personer utsettes for fare eller skade". Også her heter det at bruken – om mulig – skal varsles først.

På bakgrunn av sakens opplysning legges til grunn at det var politibetjent A som skjøt mot X og traff ham i ryggen slik at han ble alvorlig skadet. Spørsmålet er om A ved dette begikk en straffbar handling i tjenesten. Saken vurderes som en mulig overtredelse av straffeloven § 274, jf. § 273 som straffer den som påfører en annen betydelig skade ved bruk av "særlig farlig redskap". Objektivt sett er ordlyden i denne bestemmelsen overtrådt. Det legges også til grunn at handlingen skjedde forsettlig, jf. straffeloven § 22.

Politibetjent As bruk av skytevåpen ble imidlertid direkte utløst av at X kom mot politibetjentene med bestemt gange og truet med å angripe dem med en øks han holdt i hånden. Dette aktualiserer spørsmålet om politibetjent A handlet i nødverge slik at avfiring av skuddet var lovlig.

En handling som i utgangspunktet rammes av en av straffelovens bestemmelser, kan være lovlig dersom det foreligger en nødvergesituasjon og de øvrige vilkårene for nødverge er oppfylt, jf. straffeloven § 18. Bestemmelsen oppstiller tre vilkår for at en nødvergehandling skal være lovlig. For det første må den som utøver nødvergehandlingen være utsatt for et rettsstridig angrep. For det annet må handlingen ikke gå lenger enn nødvendig. Endelig må nødvergehandlingen ikke åpenbart gå utover hva som er forsvarlig. Forsvarlighetskravet gir anvisning på en helhetsvurdering der sentrale momenter er hvor farlig angrepet er, hva slags interesse som angrepet krenker og angriperens skyld.

Det er mistenktes bedømmelse av den faktiske situasjonen som skal legges til grunn ved vurderingen av om vilkårene for nødverge er oppfylt. Det gjelder både ved vurderingen av om det forelå et rettsstridig angrep og ved vurderingen av om angrepet var nødvendig og forsvarlig. Ved vurderingen av hvordan mistenkte oppfattet den faktiske situasjonen skal rimelig tvil komme ham til gode.

Spesialenheten legger til grunn at tre politipatruljer rykket ut til stedet på bakgrunn av melding om en alvorlig voldshendelse der en kvinne var slått i hodet med en øks. Det var gitt ordre om bevæpning av kompetent person og Spesialenheten anser at vilkårene var til stede, jf. våpeninstruksen § 3-2 om "Vilkår for bevæpning med skytevåpen" og § 3-3 "Beslutning om bevæpning med skytevåpen". Tjenestepersonene på stedet mente at X kunne være gjerningspersonen og har opplyst at han ikke etterkom pålegg om å holde seg i ro og å kaste fra seg kniven. X hadde også med seg en hund. Vitner til hendelsen og politiets tjenestepersoner har opplyst at X og hunden var aggressive og at X ikke ville overgi seg til tross for gjentatte pålegg om det.

Videre legger Spesialenheten til grunn at X deretter kastet fra seg kniven. Etter å ha satt seg på huk, reiste han seg opp med en øks i hånden og holdt den opp. Så gikk han mot politiets tjenestepersoner med øksen hevet og hunden i bånd. Samtlige involverte tjenestepersoner har forklart at de oppfattet at han da var i ferd med å angripe dem og dette underbygges av vitneforklaringene til vitne2 og vitne5. Etter dette legger Spesialenheten til grunn at Xs opptreden overfor tjenestepersonene utgjorde et rettsstridig angrep. Det er også sett hen til Xs egen forklaring om at han "nesten" hadde et ønske om å dø den dagen, [REDACTED], og ikke kunne utelukke at han hadde opptrådt slik at politiet oppfattet ham som aggressiv.

Politibetjent A har forklart at X kom mot dem med bestemt og hurtig gange. X truet dem med øksa og det var stor sannsynlighet for at de ville bli alvorlig skadet om han nådde frem til dem. A siktet med pistolen midt på Xs overkropp og X hadde tatt to-tre skritt fremover før han skjøt. X var da 5-7 meter unna, og A opplyste at han var "ubehagelig nær". A visste ikke om han traff og mente at X fortsatte fremover. A siktet fortsatt på overkroppen hans og skjøt på nytt. Han mente at det var litt tid mellom skuddene – anslagsvis ett sekund. Ifølge A var avstanden ca. fem meter idet han skjøt for andre gang. Han mente ikke å ha noe annet valg eller andre muligheter i situasjonen. A vurderte først å skyte mot mindre farlige steder på kroppen, men tok ikke sjansen på å bomme da det var for kort avstand mellom dem. Dessuten kom X fremover slik at bena hans var i bevegelse, de utgjorde et mindre mål, og det er vanskelig å skyte presist med pistol.

Den kroppslige undersøkelsen av X viser at han ble truffet av kulen på venstre side og lavt nede i ryggen. Den sakkyndige har konkludert med at skuddretningen var fra venstre mot høyre, og i ca. 45 graders vinkel fremover. På grunn av stor bevegelighet i nakken kunne det ikke konkluderes med sikkerhet om - og i tilfelle hvordan – hodet ble holdt i forhold til kroppen umiddelbart før og i det X ble truffet av kulen.

Politiets tjenestepersoner og vitner på stedet har opplyst at X og de tre andre tjenestepersonene som A var sammen med, i all hovedsak var vendt mot hverandre. Spesialenheten antar dermed at X må ha vridt kroppen sin noe mot høyre side da det ble skutt første gang. X selv har opplyst at han ønsket å overgi seg og at han derfor snudde seg rundt og at han så ble skutt i ryggen. Spesialenheten mener ut fra bevisene i saken at det ikke er grunnlag for at dette skjedde så kontrollert og rolig som X forklarer. Det vises til hva politiets tjenestepersoner og vitner har forklart. Særlig vitne2, som bare var noen meter unna situasjonen, har gitt en sterk og klar beskrivelse av hele hendelsesforløpet. Det vises også til at politibetjent A heller ikke oppfattet at X var i ferd med å snu seg, men mente at X fortsatte angrepet også etter det første skuddet. Spesialenheten mener at det ikke er grunnlag for at A kan bebreides for å ha oppfattet situasjonen slik.

Hvorvidt politibetjent A lovlig kunne løsne skudd i den foreliggende situasjonen beror på om handlingen var nødvendig for å kunne avverge angrepet og den ikke åpenbart gikk ut over hva som var forsvarlig. Vilkåret om at nødvergehandlingen må være nødvendig, innebærer et krav om at politibetjent A ikke kunne avverget angrepet med lempeligere midler. Ved denne vurderingen skal han levnes en forholdsvis romslig ramme. Det vises til følgende uttalelse av Høyesterett fra en avgjørelse i Rt. 1995 s. 661:

"Det som deretter må vurderes er hvorvidt As handling er rettsstridig, m.a.o. hvorvidt han i sin stilling og situasjon straffritt kunne fjerne B på den måten som ble gjort. I den forbindelse er det grunn til å understreke at politiet er det organ som kan utøve maktanvendelse overfor borgerne uten at dette uten videre skal føre til strafferettslige reaksjoner. Dette er helt nødvendig for at politiet skal utføre sine roller som ordensvern og det legges generelt til grunn at politiet må kunne utøve den makt som anses nødvendig for å få gjennomført tjenesteoppdraget. Vurderingen må skje der og da, og det må levnes politiet en forholdsvis romslig ramme når man skal vurdere handlingen i ettertid."

Etter en samlet vurdering av sakens opplysninger finner Spesialenheten at As forsvarshandling ikke gikk lenger enn nødvendig for å avverge angrepet fra X. Spesialenheten påpeker at X, som var bevæpnet med øks og truet med å gjøre bruk av denne, utgjorde et stort fare- og skadepotensiale ovenfor involverte tjenestepersoner. Det vises særlig til at det var kort avstand mellom dem. Politiet hadde allerede siktet på X med pistol i noe tid og han hadde fått flere advarsler om at våpen kunne bli brukt mot ham. X har selv opplyst at han også oppfattet situasjonen slik, men valgte likevel å ta frem øksen og gå mot politiet. Spesialenheten mener dermed at andre og mildere maktmidler som pepperspray og batong, ikke var egnet til å avverge angrepet. Politiets tjenestehunder var heller ikke godt egnet til å bruke mot X da han hadde en aggressiv hund og var bevæpnet med øks. Politiets skjold er etter det opplyste et forsvarsmiddel og er ikke egnet til å avvæpne en person med øks og en aggressiv hund.

Spesialenheten har etter dette kommet til at det ikke var andre handlingsalternativer for A i situasjonen enn å skyte mot Xs overkropp for å uskadeliggjøre ham og avverge et umiddelbart og farlig angrep mot ham selv og kollegaene.

Spesialenheten finner avslutningsvis at As opptreden i situasjonen ikke åpenbart gikk utover hva som var forsvarlig sett hen til farligheten av angrepet, interessen angrepet krenket og angriperens skyld. Spesialenheten mener at situasjonen var så tidskritisk at det var forsvarlig å skyte mot overkroppen til X. Det vises til at når politiet skyter for umiddelbart å stanse en angriper, vil det som regel være nødvendig å rette skuddene mot kroppen ettersom risikoen for å bomme er langt større dersom man sikter på perifere kroppsdel, jf. Tor-Geir Myhrer, *Som siste utvei* (2005) s. 94 og Ragnar L. Auglend m.fl., *Politirett* (3. utgave, 2016) s. 726–727. X var allerede advart om at skytevåpen kunne bli brukt og det var ikke tid til å skyte varselskudd, jf. våpeninstruksen § 4-2 nr. 1. bokstav b) og nr. 2. bokstav a).

Spesialenheten finner etter dette at vilkårene for nødverge er oppfylt i saken og at As opptreden var rettmessig, det vil si lovlig. Forholdet henlegges derfor som intet straffbart forhold anses bevist.

Vedtak

Saken henlegges for A som intet straffbart forhold anses bevist.

X og A underrettes om vedtaket.

Kopi av vedtaket sendes til politimesteren i Øst politidistrikt, bistandsadvokat Marius O. Dietrichson og advokat Lars Erik Skotvedt til orientering.

Sjefen for Spesialenheten for politisaker, 2. desember 2019

Liv Øyen
fungerende sjef

Rune Fossum
juridisk rådgiver